

først maa sættes efter Resolutionens Dato. Tilsvarende Regler findes ikke i Fattiglovens § 9 og ej heller i Alimentationslovene. Bestemmelserne er med nogle smaa Ændringer taget fra Værgeraadslovens § 104, Stk. 2, og foreslaaet gældende for alle Arter af Bidrag. Endvidere er det fastsat, at Bidraget ikke maa forlanges betalt forud for mere end 1 Maaned, for saa vidt angaar de særlige Underholdsbidrag efter § 7, Stk. 2 og 3, dog 6 Maaneder. Hertil svarende Regler findes heller ikke i Fattiglovens § 9; derimod bestemmer Værgeraadslovens § 104, Stk. 2, at Bidrag overhovedet ikke maa forlanges betalt forud, medens Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 i § 1, Stk. 5, bestemmer, at Bidrag erlægges forud for indtil $\frac{1}{2}$ Aar. Nærværende Forslag gaar som anført den Vej at fastholde $\frac{1}{2}$ Aars Forudbetaling for Paalæggelse af Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægte-skab og Børn af ikke samlevende Ægtefæller, medens man i øvrigt har sat Grænsen for Forudbetaling til 1 Maaned, idet man ikke anser et absolut Forbud mod at kræve Forudbetaling for nødvendigt og paa den anden Side anser det for rettest, at Forudbetaling begrænses til saadanne Tidsrum, at det kan forventes, at de, som skal betale Bidraget, vil være i Stand dertil.

Til § 12.

Stk. 1, 1. Pkt., findes ikke i den nugældende Fattiglov, men i Alimentationslovene. Imidlertid synes det rimeligt at medtage Bestemmelsen i de grundlæggende Regler om den private Forsørgelsespligt i Forholdet til det offentlige. I 2. Pkt. har man optaget en Bestemmelse om, under hvilke Betingelser forfaldne Bidrag kan eftergives. Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 102, Stk. 2, 2. Pkt., dog at det er fastsat, at Eftergivelse kun kan finde Sted for kortere Tid, og at Bestemmelsen nu er foreslaaet gældende for alle Bidrag, saaledes at Samtykke til Eftergivelsen i alle andre Tilfælde end de i § 9, Nr. 3, nævnte gives af Overøvrigheden.

Efter Bestemmelserne i §§ 8 og 9 er det det sociale Udvalgs, henholdsvis Overøvrighedens Pligt at paalægge Bidrag, naar de nævnte Myndigheder skønner, at Betingelserne herfor er til Stede. Der vil imidlertid kunne indtræffe Tilfælde, hvor Betingelserne for Bidragspaalæggelse foreligger, men hvor ganske særlige Omstændigheder, saasom en meget stor Forsørgelsesbyrde eller en nylig overstaaet meget langvarig Sygdom, vil gøre det rimeligt i nogen Tid at undlade Bidragspaalæggelse. Det er derfor i Stk. 2, der svarer til Værgeraadslovens

§ 102, Stk. 2, 2. Pkt., foreslaaet, at det under ganske særlige Forhold med overordnet Myndigheds Samtykke kan undlades at paalægge Bidrag, særlig i de i § 9, Nr. 3, nævnte Tilfælde.

Til § 13.

Stk. 1: Man har ment, at Anker over det sociale Udvalgs Bidragspaalæggelse i Henhold til § 9, Nr. 1 og 2, maa kunne afgøres *endeligt* af Overøvrigheden, idet der ikke i paagældende Tilfælde, saaledes som hvor der foreligger en Opløsning af Hjemmet eller en Fastsættelse af Bidrag for al Fremtid, synes tilstrækkelig Grund til at lade Spørgsmaalet gaa videre.

Stk. 2 svarer til Værgeraadslovens § 102, Stk. 4.

Til § 14.

Stk. 1 svarer til de gældende Regler, bortset fra, at Bidrag efter Forslaget ogsaa kan paalægges af det sociale Udvalg om end under Appel til Overøvrigheden.

I Stk. 2 er der givet Regler, hvorefter Overøvrigheden, naar et Børnebidrag fastsættes, forhøjes eller nedsættes, skal bestemme, i hvilket Omfang Bidraget skal kunne inddrives ved Afsoning. Herom henvises nærmere til de almindelige Bemærkninger til Kap. I, jfr. Sp. 2953. Imidlertid vil Forholdet kunne være det, at en Person, der ikke ved Resolutionen har faaet nogen Lempelse med Hensyn til Afsoning, midlertidig kan være kommet i en vanskelig Situation, der gør ham det umuligt at udrede Bidraget, uden at det kan lægges ham til Last, f. Eks. paa Grund af Sygdom eller uforskyldt Arbejdsløshed. Stk. 3 tilsigter i saadanne Tilfælde at give Overøvrigheden Hjemmel til at stille Afsoningen i Bero. Dette maa dog kun ske for en kortere Tid, og hvis Overøvrigheden skønner, at vedkommendes Forhold i længere Tid vil gøre ham det umuligt at betale, maa Overøvrigheden anvende Reglen i Stk. 2 og optage sin Bestemmelse om hel eller delvis Fritagelse for Afsoning i selve Bidragsresolutionen.

Til § 15.

Stk. 1 svarer til Fattiglovens § 10, men viser den Humanitet, at Forsørgeren — hvis han ikke lever sammen med den forsørgelsesberettigede — skal have været *vidende* om den ydede Hjælp, forinden den betragtes som oppebaaret af ham, og indrømmer dernæst Forsørgeren en Frist paa 3 Maaneder til at tilbagebetale den ydede Hjælp.

Stk. 2 er nyt, og er begrundet i, at den ene Ægtefælle ikke ved ulovlig at afbryde et Samliv, som den anden ønsker at fort-